

MŮJ ERASMUS - PRŮVODCE, JAK ZVLÁDNOUT STUDIUM V ZAHRANIČÍ

Valencie 2024/2025

Fritzenová Pavla

Můj Erasmus

Obsah

Můj Erasmus	1
Úvod – kdo jsem a proč právě program Erasmus.....	2
Jak se přihlásit na Erasmus	3
Co je potřeba zařídit před odjezdem – dokumenty, ubytování, letenky, pojištění	4
Co si zabalit aneb co opravdu (ne)potřebuješ pro život v jiné zemi	7
Proč zrovna Valencie – doporučení, rady a tipy na co si dát pozor	8
Doprava po městě	10
Možnosti stravování	11
Škola – vše kolem UCV	12
Zkoušky	14
Organizace aneb do čeho se vyplatí zapojit	16
Výlety aneb co rozhodně stojí za návštěvu	17
Co když onemocníš – lékařská péče.....	20
Španělská kultura.....	21
Volný čas	21
Co je třeba zařídit před návratem domů – dokumenty	22
Ostatní – finance, užitečné odkazy	23
Fotky	25
Poděkování	27

Úvod – kdo jsem a proč právě program Erasmus

Ahoj, jmenuju se Pája, je mi 21 let a studuju Učitelství pro první stupeň na Univerzitě v Hradci Králové. Jednodušeji řečeno, doufám, že ze mě jednou bude paní učitelka. Jsem čistokrevný Pražák, ráda čtu, běhám a taky cestuju. Cestování je také tím hlavním důvodem, proč jsem se rozhodla udělat ten největší krok do neznáma a vyjet sama na půl roku do zahraničí. Naštěstí jsem úplně sama nebyla, ale o tom až později.

Proč tohle celé vlastně píšu. Když mi přišel první email s informací, že se bude konat výběrové řízení na Erasmus, zaujalo mě to. Program jsem znala už ze své střední školy, kde pár studentů každý rok mohlo vyjet do zahraničí. Nicméně tam jsem měla ještě moc velký strach na to, abych se o něco takového vůbec zajímala. Tady už to ale bylo jiné.

Postup byl jednoduchý, šla jsem na stránky školy, našla si sekci zahraničních výjezdů a zkoumala, jaké všechny možnosti mi moje univerzita vlastně nabízí a zjistila jsem, že docela dost. Samozřejmě ne všechny země nebo školy byly vhodné pro mé zaměření, ale k mému překvapení jsem zjistila, že i jako budoucí český učitel mám možnost někam vyjet a zažít něco nového. A tak jsem si řekla, že to zkusím. Šla jsem na informační schůzku, kde prezentovali studenti, kteří již na výjezdu byli a mohli mi tak přímo předat své zkušenosti ať už pozitivní nebo negativní. K mému překvapení nebylo na schůzce tolik lidí, kolik bych čekala, ale to ještě nic neznamenalo. Zájem o program Erasmus je alespoň podle mého pozorování dostatečný, i když ne tak velký, jak bych očekávala.

Po vyslechnutí všech prezentací jsem si začala projíždět destinace, které by připadaly v úvahu. Do přihlášky se totiž uvádí rovnou tři destinace. Jako první jsem uvedla Španělsko, na druhé místo Dánsko a nakonec Portugalsko. Lákaly mě i praktické stáže, ale po konzultaci s ostatními studenty a jedním vyučujícím jsem usoudila, že pro mě studijní pobyt bude zatím lepší.

No a pak už to šlo tak nějak ráz naráz. Nejprve jsem sice na žádný výjezd přijata nebyla, ale po pár týdnech mi z ničeho nic přišel email, že se udělalo místo ve španělské Valencii, a zda bych nakonec chtěla jet. Chvilí jsem o tom přemýšlela, jelikož už jsem se smířila s tím, že nikam nepojedu a opět jsem se nechala zahalit do mé komfortní zóny, ale nakonec jsem nemohla jinak, než říct ano a vydat se na šílenou horskou dráhu zvanou život v zahraničí, která mi i teď několik měsíců po návratu neskutečně chybí.

Tohle všechno jsem se rozhodla sepsat na základě zjištění, že žádný “Erasmus manuál” ještě neexistuje, a přitom by mohl usnadnit cestu do zahraničí tolika lidem. Sama jsem během této nezapomenutelné zkušenosti několikrát narazila a zjistila, že si musím najít cestu sama. Že mi nikdo neporadí, jak se nenechat napálit při zařizování ubytování. Že mi nikdo neřekne, jak funguje španělská městská doprava nebo kolik oblečení v kufru je moc oblečení. Prošla jsem tuto cestu se vším všudy a teď bych si přála, abyste vy ostatní nemuseli pokaždé začínat znovu od nuly, ale měli nějaký návod, od kterého se můžete

odpíchnout. Zkrátka bych vám dobrodruhům, kteří se nebojí vystoupit ze své komfortní zóny a chtějí odjet, chtěla poskytnout něco, co vám pomůže v prvních týdnech v krásném i když občas trochu komplikovaném Španělsku. Samozřejmě tento dokument neslouží jako pomůcka pro všechny Erasmusy, jelikož každý je jiný a každá země je specifická. Dokonce i zkušenost každého z vás bude odlišná od té mé, a tak je to naprosto v pořádku. Toto není návod na to, jak prožít Erasmus, ale jen pomůcka, po které můžete sáhnout, když jí budete potřebovat.

To by bylo k úvodu všechno. Pojdte teď společně se mnou nostalgicky naskočit zpátky na tu mou horskou dráhu, která nezačala ničím jiným než hromadou papírování.

Jak se přihlásit na Erasmus

Přihlásit se na Erasmus není vůbec složitá záležitost (minimálně na UHK). Prostě vyplníte přihlášku a k ní připojíte motivační dopis, kde byste měli uvést proč právě vy byste měli vyjet a proč jste si vybrali konkrétní zemi (tu kterou máte na prvním místě v přihlášce). No a pak už jen čekáte, než dorazí email, ve kterém je buď radostná zpráva o tom, že vás přijali a můžete pomalu začít rušit všechny plány na následující půl rok, anebo vás bohužel nepřijali a můžete si zkusit podat přihlášku znovu v dalším semestru.

Já jsem byla ten druhý případ. Na žádný Erasmus jsem se nejprve nedostala a až v momentě, kdy mi to začalo být vážně líto, jsem si uvědomila, jak moc jsem si přála, aby se to povedlo. Když následně o pár týdnů později přišel z nenadání druhý email s tím, že slečny, které měly jet původně si nakonec vybraly jinou destinaci a tím pádem se z pozice náhradníka dostávám do kolonky přijatá, měla jsem obrovskou radost, i když jsem souhlas chvíli zvažovala. Naštěstí jsme mohly jet dvě, a tak jsem se seznámila s mojí novou parťáčkou a budoucí spolubydlící ze stejného ročníku, se kterou jsem nikdy před tím nemluvila. Dohodly jsme se, že spolu pojedeme, a tak se stalo.

Přihlášení na Erasmus je jednoduché, vyjádření o přijetí/nepřijetí docela rychlé a je to teprve úplný začátek procesu, první krůček ke sbalenému kufru a loučení na letišti. Nicméně je to ten nejtěžší krok ze všech. Doporučuji si dobře promyslet destinaci, něco si o ní zjistit dopředu. Také si dát záležet na motivačním dopisu a zásadní je i zjištění, co od Erasmu vlastně chcete nebo očekáváte. I od toho by se měl váš výběr vyvíjet.

Pokud chcete zažít týmového ducha a jiný přístup ke vzdělávání, budou pro vás to pravé severské státy. Pokud chcete zažít spíše uvolněnější styl výuky, cestovat a žít u moře, vyberte si jih Evropy. Samozřejmě můžete vybírat i ze zemí mimo Evropu, které mají své výběrové řízení nebo můžete raději zkusit místo školních lavic praktickou stáž, kde se

můžete věnovat tomu, co vás baví v praktické rovině. Každý si chceme z takového zážitku odvést něco jiného a je dobré vědět co.

Co je potřeba zařídit před odjezdem – dokumenty, ubytování, letenky, pojištění

Dokumenty

Ted' už se pojďme rovnou podívat na to, co se děje před samotným odjezdem do vaší cílové destinace. V momentě, kdy potvrdíte, že chcete jet, vaše koordinátorka pro zahraničí (na Pedagogické fakultě UHK p. Martinková) pošle vaší nominaci zahraniční univerzitě. Zahraniční univerzita vás přijme a následně vás navede, co máte dělat dál. Tento postup zde zmíním pouze okrajově, jelikož bude všude jiný a v emailech dostanete veškeré informace vysvětleny. My jsme například musely poslat ofocený cestovní doklad, fotografii pro studentskou kartu a zařídit si pojištění. Dále jsme také musely udělat online test z anglického jazyka, vybrat si samotné předměty, které na zahraniční univerzitě chceme studovat a vyplnit takzvaný **Learning agreement** (LA), což je nejdůležitější dokument celého procesu.

Dostaly jsme i informace o možnostech, jak sehnat ubytování, kdy začíná školní rok nebo jak se zapsat do Buddy family – programu, o kterém se podrobněji pobavíme později.

Se vším vám pomůžou referenti, kteří mají váš výjezd na starost, a i když je toho před odjezdem potřeba zařídit opravdu hodně, není se čeho bát. Stačí pozorně číst veškeré emaily a hlídat si deadliny.

Potom, co jsem měla všechny dokumenty v pořádku, jsem se ještě účastnila online schůzky pro všechny odjíždějící studenty, kde jsme se dozvěděli další informace o tom, co dělat po příjezdu a jaké dokumenty musíme přivést zpět domů. To je ale následně ještě několikrát připomenuto, takže není třeba si to pamatovat tolik měsíců dopředu. Od této chvíle už jsem také pravidelně komunikovala se zahraniční koordinátorkou, která byla ochotná mi pomoci, pokud jsem něco nevěděla nebo bylo potřeba nějaké dokumenty upravit. Nejprve se to zdá jako náročné papírování, ale vzhledem k tomu, že to člověk vyplňuje postupně, se to dá v pohodě zvládnout a odevzdat vše správně.

Nakonec už jsem jen čekala na stipendium, které mi přišlo na září až prosinec najednou a poté v lednu mi přišel zbytek na poslední měsíc. Stipendium činilo na studijní pobyt mé kategorie 600 euro na měsíc. Ale finance si podrobněji také probereme později.

Ubytování

Ubytování je velice ožehavé téma, které musíte začít řešit hned, jak jste přijati na mobilitu. Teď se budu soustředit opravdu čistě na Valencii a svou univerzitu, jelikož s jinými státy zatím nemám zkušenost.

Ve Španělsku obecně se s kolejemi moc často nesetkáte a když už ano, pravděpodobně to nebude ta nejlevnější varianta ubytování. Má škola neměla žádné své koleje, takže jsme si ubytování musely sehnat s mou spolužačkou samy. Kontaktovaly jsme slečny, které byly na stejném Erasmu o semestr dříve, zda by nám poradily. Tak jsme se dozvěděly o webové stránce Spotahome, kde jsme následně i sehnaly naše ubytování.

Spotahome je zprostředkovatelská služba, něco jako Airbnb. S hledáním ubytování jsme začaly někdy v dubnu (odjezd na Erasmus byl v září). Jelikož jsme se o našem přijetí dozvěděly později než ostatní, hodně ubytování již bylo zamluvených, nicméně na stránkách stále byly dobré možnosti. Podobných zprostředkovatelských stránek existuje více. My máme zkušenost jen s touto, ale určitě můžete použít i jiné jako např. HousingAnywhere nebo Uniplaces. Doporučuji se vždy podívat na stránky zahraniční univerzity, kde můžete najít kolonku pro výměnné studenty a dočíst se informace nejen o možnostech ubytování.

Důležité je zmínit, že jakákoliv tato zprostředkovatelská stránka si naúčtuje poplatek za to, že jste právě u nich našli ubytování. Výše našeho poplatku činila 145 € plus rovnou platíte i první nájem, který nás stál každý měsíc 300 €. K tomu všemu musíte zaplatit ještě kauci (většinou ve výši jednoho nájmu), která je vám na konci pobytu vrácena. Bydlení je asi nejdražší položka celého Erasmu, nicméně je to položka nutná a čím dříve budete mít ubytování, tím lépe.

Velice důležité je si dávat pozor na podvody, které se bohužel na těchto stránkách dějí a upřímně sama nevím, jak na ně včas přijít nebo jim zabránit. My jsme měly s ubytováním velké štěstí. Nejlepší je, pokud se nastěhujete po někom před vámi, kdo už má s daným pronajímatelem zkušenosti a může vám zaručit, že vše proběhlo v pořádku. Samozřejmě podepište s pronajímatelem smlouvu, ať máte alespoň nějakou záruku pravosti. Náš majitel nám smlouvu obratem poslal, včetně domovního řádu. Domluvili jsme se na předání klíčů a několikrát spolu před naším příjezdem komunikovali. I to je dobrá známka toho, že je vaše bydlení pravděpodobně v pořádku. Nejlepší je komunikovat s majitelem přes Whatsapp, který Španělé velice hojně využívají.

Pokud by měl někdo zájem, hodím sem odkaz přímo na naše ubytování, které nebylo v centru města, ale nebylo ani nijak daleko a já osobně jsem s ním v poměru cena/výkon byla spokojená.

<https://www.spotahome.com/valencia/for-rent:rooms/959027>

Pokud by se vám stále nedařilo najít vhodné ubytování, nebála bych se obrátit ani na zahraničního koordinátora nebo studenty z Buddy family, pokud budete jejich součástí, kteří vám zajisté pomohou něco sehnat. Ve Valencii je i spousta Čechů, takže bych vyzkoušela i nějaké komunitní facebookové skupiny, zkrátka vše, co se dá, abyste měli kde na vašem dobrodružství složit hlavu. Věřte mi, že nepotřebujete žít v takovém luxusu, jak si možná myslíte, a dokážete se spokojit i s málem. Vše, co ušetříte za nájem můžete následně investovat do zážitků, což se rozhodně vyplatí. Navíc v okrajovějších částech města budete mít možnost vidět, jak funguje místní komunita, a nejen jak vypadají obchody se suvenýry v centru.

Letenky

Letenka by měla být dalším krokem v momentě, kdy už máte zařízené ubytování a víte kdy je váš první školní den. Doporučuji přiletět vždy dříve. My jsme letěly o týden dřív a byla to ideální doba na aklimatizaci, na zjišťování tras do školy, k moři, do obchodů. Součástí tohoto týdne byla navíc mezinárodní uvítací večeře, kde jsme se seznámily se studenty z dalších zemí a mohly ochutnat jídlo, které jejich zemi vystihuje.

Pokud letíte na zimní semestr, bude letenka pravděpodobně o něco dražší, jelikož v srpnu/září je stále letní sezóna. Nicméně až poletíte zpátky domů na konci ledna, bude cena nižší. Já jsem měla pouze jednosměrnou letenku, jelikož jsem nevěděla, kdy přesně budu chtít odlétat zpět do Česka a jestli vůbec poletím domů na Vánoce (neletěla jsem). Takže za mě je lepší mít jednosměrnou a zbytek plánovat v průběhu. Samozřejmě do některých zemí se dá dojet i vlakem či jinou dopravou, ale tomu se tady věnovat nebudu.

Jak už jsem zmínila, letěly jsme o týden dřív, abychom měly dost času si zvyknout. Letěly jsme společností Eurowings z Prahy, let do Valencie je přímý a trvá cca 2 a půl hodiny. Rozhodně doporučuji letět v denních hodinách, kdy je světlo a člověk má po příletu čas se v klidu zorientovat a nehledat ve tmě zastávku autobusu. Zpět jsem letěla se společností Smartwings, protože Eurowings létá pouze v sezóně.

Jediný tip, který mám, je letět z jiného letiště než z Prahy, např. z Vídně, Krakova atd. jelikož tam létají i nízkonákladovky jako Ryanair, který z Prahy do Valencie nelétá. Takže pokud bydlíte někde u hranic, netrvala bych na Praze, která vás pravděpodobně vyjde draž.

Pojištění

Pojištění jsem si zřídila přesně podle toho, jak to vyžadovala škola. Bylo to evropské pojištění od ERV, které platilo na celou dobu pobytu a zahrnovalo spoustu bodů. Pojištění si hradíte sami, stejně jako letenky a ubytování (případně ze stipendia).

Co si zabalit aneb co opravdu (ne)potřebuješ pro život v jiné zemi

Možná vám název této kapitoly bude připadat trochu směšný (hlavně vám, kluci), ale věřte mi, že i balení je důležitou součástí příprav na Erasmus. Potom, co máte za sebou veškeré papírování, shánění ubytování a letenek, je tohle poslední krok před samotným nástupem do letadla. Nemůžu mluvit za nikoho jiného než za sebe, ale myslím si, že časem všichni dospějete k tomu, že toho k životu vlastně moc nepotřebujete. A už vůbec ne co se oblečení a bot týče.

Já jsem na pětiměsíční Erasmus odjížděla s velkým odbaveným zavazadlem a dvěma příručními. Kdybych si sebou nemusela brát povlečení, polštář a peřinu, které nám v ubytování neposkytlí, tak bych se možná obešla i bez jedné příruční tašky.

Samozřejmě hodně záleží na tom, kam a v jakém období vyrazíte. Do Norska potáhnete šály a zimní kabát, zatímco do Španělska kraťasy a plavky. Jelikož jsem věděla, že v listopadu pojedu na otočku domů, sbalila jsem si opravdu jet letní věci s myšlenkou, že si sebou v listopadu odvezu letní věci a vrátím se se zimními. Dalším faktorem, na který se můžete spolehnout je také to, že pokud jedete jen po Evropě a přijedou za vámi na návštěvu rodiče nebo kamarádi, mohou vám dodatečně potřebné věci dovést nebo naopak něco málo odvést zpátky domů.

Seznam věcí, které potřebujete sebou vám nedám, jelikož jsem sama žádný neměla. Sbalte se zkrátka chytře tak, abyste měli všeho dostatek, ale ne přespříliš. Na většině ubytování je pračka nebo ve Valencii fungují i veřejné prádelny. Také myslíte na to, že i ve vaší destinaci existují obchody a budete si chtít něco koupit. Jenže to také musíte nějak odvést domů, což jaksí s úplně narvaným kufrem s nadváhou nepůjde. Proto bych doporučila vzít si oblečení spíše míň a praktické kousky (které například nemusíte žehlit), protože si vždy můžete dokoupit, co bude nutné.

Místo seznamu, co si zabalit, vám naopak sdělím pár mých věcí, které jsem sebou měla a nevyužila je, nebo jsem nakonec zjistila, že byly zbytečné. Opět samozřejmě záleží i na destinaci kam vyrazíte.

Mojí první zbytečnou věcí byla rozhodně žehlička. I když byla malá a skladná, použila jsem jí všehovšudy asi třikrát, a nakonec jsem jí ve Španělsku nechala, protože zpátky už se mi nevešla. Navíc byla žehlička i v ubytování. Další za mě zbytečnou věcí, je moc párů bot. Minimálně do října budete na pláž chodit v žabkách nebo sandálkách, do města vám stačí jedny tenisky, co se hodí ke všemu a druhé sportovní tenisky budete mít na výlety. Více bot je za mě zbytečné, zaberou vám místo v kufru a nakonec zjistíte, že jste je vůbec nevynosili.

Další nepotřebnou věcí hlavně z důvodu ušetření místa a kil v zavazadle jsou velké produkty. Tím myslím velký šampon, mýdlo, opalovací krém atd. Je daleko lepší si vzít

jen miniatury nebo produkty přelít do cestovních lahviček a až vám dojdou, koupit si nové velké přímo na místě, které budete používat celou dobu. Jako poslední věc zmíním knihy. Čtu ráda a hodně, ale kdybych si měla na Erasmus vzít 10 knih, tak v kufru nemám nic jiného. Doporučuju si pro takovou příležitost pořídit čtečku, která je skladnější.

Shrnula bych to asi takhle: i když se vám teď zdá, že pět měsíců je dlouhá doba, opravdu není a uteče to jako voda. Postupně vám přestane záležet na tom, jestli nosíte dvě ta samá trička moc často. Zkrátka si neberte zbytečnosti, které víte, že pravděpodobně nevyužijete a nechte si v kufru místo na suvenýry a zážitky, které naberete na cestách.

Jestli bych ale něco doporučila přibalit, jsou to osobní věci jako fotky s rodinou a kamarády, plyšák, náramky. Možná to zní banálně, ale když si sebou vezmete něco, co vám bude připomínat domov a vaše nejbližší, snáz se zabydlíte. Je hezké mít kolem sebe komfortní věci, co vám budou připomínat domov.

Proč zrovna Valencie – doporučení, rady a tipy na co si dát pozor

Proč jsem si tu Valencii vlastně vybrala? Upřímně jsem ani nevěděla, že takové španělské město existuje. Zkrátka jsem věděla, že chci někam do tepla, kde budou lidé žít trochu pomaleji, kde bude moře i historické centrum, nebude to nějaká vesnička, kde se budu nudit, ale ani ne obrovská metropole a Valencie pro mě tohle všechno splňovala.

Jedná se o město s cca 800 tisíci obyvateli, je to třetí největší město ve Španělsku a ideální výchozí bod, pokud chcete procestovat kus Španělska. Je to přímořské město, asi dvě hodiny od Madridu, kousek od Alicante a coby kamenem dohodil od ostrova Mallorca. Rozlohou je o něco menší než Praha, ale je to velice živé město, kam jezdí v létě spousta turistů. Nudit se rozhodně nebudete. Má jak svou moderní, tak historickou část. Dlouhé pobřeží plné pláží a restaurací, krásný zelený park protínající celou délku města a zároveň je to domov paelly – španělské speciality.

Co se bezpečnosti týče, cítila jsem se ve Valencii o něco víc v bezpečí než v Praze, a to i v noci. Ani jednou jsem jako žena nezažila žádný nepříjemný incident. Nicméně je samozřejmě vhodnější pohybovat se ve skupině a v živějších částech města, stejně jako v jakémkoliv jiném městě. Bezpečí je základ.

Můj tip, který jsem již zmiňovala, je nebydlet úplně v centru, abyste měli možnost zažít, jak fungují místní. Nicméně centrum města je krásné a pohybovala jsem se v něm velice ráda.

Španělé jsou pověstní dvěma věcmi. Zaprvé, nikam nespěchají a mají dost často věci na háku. Zadruhé, neradi a ne moc dobře mluví anglicky. Proto doporučuji si i na univerzitě zapsat kurz španělštiny, minimálně budete vědět, jak pozdravit a poděkovat v obchodě.

Co se obchodů týká, ve Valencii jsou takové tři druhy obchodů, kde budete pravděpodobně nakupovat celou dobu vašeho pobytu. Prvním je Lidl. V celé Valencii jsou Lidly asi dva, já jsem měla to štěstí, že jsem přímo u jednoho bydlela. Tam nakoupíte to stejné jako tady v Česku s drobnými změnami. Druhým obchodem, kam budete chodit pořád, je Mercadona, což je Španělský řetězec. Mercadonu najdete pomalu na každém rohu. Má podobné zboží jako Lidl, v něčem i třeba levnější a chodí tam rozhodně víc lidí. V některých Mercadonách jsou i takové koutky, kde si můžete ohřát jídlo, které si v Mercadoně koupíte a můžete se tam např. naobědvat. Třetím typem jsou malé pouliční obchůdky s ovocem a zeleninou. Tam jsem chodila jen občas, když se mi nechtělo do velkého obchodu.

Velice důležitá je informace, že v neděli jsou všechny obchody (až na malé krámky) zavřené, takže si nikde nenakoupíte! To si radši někam zapište. Já na to ustavičně zapomínala a pak jsem vždy došla k obchodu a zjistila, že nemám co jíst.

Jinak ve Valencii jsou i další obchody co známe, včetně všech fastfoodů a několik klasických velkých obchodů.

Jak funguje doprava si objasníme v další kapitole. Tady bych ještě ráda přidala fakt, který se týká neděle a to ten, že v neděli bývají některé památky a muzea otevřena zdarma. Můžete tak zdarma vyšplhat na městské brány, na balkon radnice atd. což rozhodně stojí za to.

Pokud budete ve Valencii v letním semestru, určitě se zúčastněte Fallas. Jedná se o třetí největší festival na světě a je to velká podívaná hlavně pro milovníky ohňostrojů. K Fallas je ve Valencii i muzeum a oslavy probíhají postupně během jara.

Dalším takovým komunikačním tipem, je již zmíněný WhatsApp. Pro Španěly je to největší komunikační platforma, kde řeší úplně všechno, a především v hlasových zprávách.

Také vám doporučuji řádné prozkoumání města. Objevíte spoustu skrytých parčíků, a hezkých uliček. Nejlepší je, ukládat si vše postupně na mapu, abyste na daná místa nezapomněli a mohli se na ně kdykoliv vrátit.

Úplně na závěr do sekce – na co si dát pozor, musím zařadit psí exkrementy. Možná vám to teď bude připadat vtipné, ale až tam budete, pochopíte, na co narážím. Pejskaři totiž po svých mazlíčcích neuklízí nic a nikde. V historickém centru pravděpodobně narazíte jen na čisté ulice, ale v jakékoliv okolní části, se budete na chodníku i na silnici vyhýbat psím pozůstatkům jako ještě nikdy v životě. Některé ulice díky tomu úplně vábně nevoní.

Za to jsou hojně lemované pomerančovníky, které alespoň trochu odvedou vaši pozornost.

Doprava po městě

Co se dopravy ve Valencii týká, město disponuje všemi dopravními prostředky, na které jsme zvyklí. Protíná ho několik linek metra, tramvaje i autobusy. Metro nejedí tak často, jak jsme zvyklí v Praze, ale stále je to dobře využitelný dopravní prostředek, který vás dopraví především z letiště a na letiště, jelikož několik linek končí přímo tam, takže po přistání je doprava do centra snadná. Tramvaje jsou jen v určitém úseku, především jezdí k moři a je možné, že je nevyužijete. Autobusy jsou další dobře využitelnou možností, byť jsou každé ráno narvané k prasknutí, jezdí často. Určitě si stáhněte plánek metra a jeho stanic pro lepší orientaci. Dále existuje i aplikace Metrovalencia, ale většinou je nejlepší jít prostě na zastávku a čekat, jelikož časy odjezdů bývají často nepřesné.

Valencie má jednu obrovskou výhodu, co se týká dopravy, a to, že můžete po celou dobu pobytu jezdit ve všech dopravních prostředcích zdarma. Jediné, co k tomu potřebujete, je včas si sjednat schůzku na některé z poboček metra (vypadají jako naše pobočky, kde si můžete koupit jízdenku). Pobočky poznáte tak, že jsou označeny červenobílým znakem M. Vše o kartičce na veřejnou dopravu zdarma se dozvíte na stránkách metra: <https://www.metrovalencia.es/en/mobilis30-for-people-under-31-years-of-age/>

Zde si sjednáte schůzku online a poté přijdete v daný čas na pobočku s vaším dokladem totožnosti. Podmínka je, že vám musí být méně než 30 let. Během chvíle vám vystaví papírovou kartičku, díky které se dostanete přes vstupní turnikety do metra. V autobuse se kartička musí vždy při nástupu pípat u předních dveří. V tramvaji je přístroj na pípnutí venku na každé tramvajové zastávce. Je to jednoduché a můžete díky tomu cestovat zcela zadarmo. Na pobočkách bývá ale často obsazeno, takže doporučuji si schůzku sjednat ještě před příjezdem do Valencie. Buďte na kartičku opatrní, je křehká a snadno se zničí (nevím, zda by vám vystavili novou).

(Takto to fungovalo v roce 2024/2025 je možné, že se to v budoucnu změní)

Po dobu, co tuto kartičku nemáte, si musíte jízdné platit. Na letišti a poté na každé stanici metra najdete automaty, kde si můžete podobnou kartičku koupit. My jsme si první cca dva týdny, kdy jsme ještě neměly kartičku zdarma, kupovaly vždy deset jízd. Není to moc, ale jedna jízda by vám měla platit i s přestupy. To vše se dá nastudovat na stránkách metra Metrovalencia.

Další alternativou jsou sdílená kola. Ve Valencii se tato kola jmenují Valenbisi. Stáhnete si stejnojmennou aplikaci a vyberete, jaké chcete předplatné. Poté můžete na jednom kole jet půl hodiny. Když jedete dál, zaparkujete kolo do stojanu a jednoduše si vezmete jiné. Takto můžete pokračovat donekonečna. V aplikaci zároveň vidíte, kde jsou nejbližší stojany s koly a kolik jich je k dispozici. Pokud přesáhnete třicet minut, začne se vám účtovat poplatek, ten ale není nijak vysoký. Navíc Valencia není tak velké město, takže za tu půl hodinu dokážete dojet na spoustu míst. Kolo musíte vždy dobře vrátit do stojanu. To že je kolo správně vráceno poznáte tak, že se vám v aplikaci přestane počítat čas a kolo zapípá, čímž vám dává najevo, že je zamčeno. Je to super alternativa, když zrovna nejede nějaký autobus, což se může snadno stát. Předplatné na rok stojí 30€, ale vyplatí se víc než měsíční. Hlavně nezapomeňte po návratu domů v aplikaci předplatné zrušit, aby se vám automaticky nestrhávaly peníze za další roky.

Všude vedle silnic jsou vyznačené jízdní pruhy, takže se nemusíte bát, že pojedete někde mezi auty. Valencia je navíc placka, takže ani žádné kopce nejsou překážkou a na kole jezdí stovky lidí. Mohu jen doporučit.

Na závěr zmíním ještě pěší chůzi. Valencia opravdu není ta velká, a i když nebydlíte přímo v centru, vždy se do něj dostanete pěšky. My jsme takhle chodily každé pondělní a středeční ráno dvacet minut do centra na hodiny španělštiny. Ranní procházky byly má oblíbená část dne.

Důležité je, v klidu si vše nastudovat a pak prostě jezdit a zkoušet. S kartičkou zadarmo vás to nic nestojí a objevíte spoustu hezkých míst i mimo centrum. Můžete si i napsat, jakým metrem vždy musíte jet, abyste se dostali, kam potřebujete a pak už každé ráno budete vědět. Jen pozor na ty přeplněné autobusy. Často se ráno stává, že je autobus už tak plný, že zkrátka nezastavuje a jede dál. Vždy je lepší mít časovou rezervu.

Možnosti stravování

Co se jídla týká, moje škola neměla žádnou jídelnu či menzu, jen malý bufet na jedné z budov. Z toho důvodu jsem si 90 % času nakupovala a vařila vlastní jídlo. Buď jsem jedla doma nebo na kampusu, kde jsou mikrovlnky. Občas jsem si koupila už teplé nebo hotové jídlo přímo v Mercadoně u školy a ohřála si ho tam. Někdy jsem se samozřejmě stravovala také venku ve městě, ale do restaurací jsem prakticky vůbec nechodila.

Nejlevnější variantou je určitě vařit si sám doma nebo jíst hotové jídlo v Mercadoně. Restaurace jsou dost drahé, ale záleží na vkusu každého, co kdo preferuje. Na jiných univerzitách ve městě mají i menzu, ale to bohužel nebyl můj případ. Z toho důvodu

doporučuji si přivést s sebou nějakou uzavíratelnou krabičku na jídlo, ať ho můžete mít všude sebou.

Takové malé kulturní doporučení ode mě je vyzkoušet alespoň jednou paellu v nějaké restauraci v centru nebo na pláži. Je to typické španělské jídlo a pokud jste ve Španělsku určitě nemůžete odjet bez ochutnání paelly (i když nechutná všem včetně mě, doporučuji opravdu alespoň vyzkoušet).

Škola – vše kolem UCV

Ted' vám konečně povím vše o škole a vzdělávání, co byste mohli na UCV potřebovat. Nejprve zmíním nějaké obecné informace, poté konkrétně co jsem studovala já a jak jsem byla spokojená.

Škola, do které jsem ve Valencii chodila, se celým názvem jmenuje Universidad Católica de Valencia. Je to soukromá škola, ale my jako Erasmus studenti za studium neplatíme. Název vás možná může vyděsit, ale ujišťuji vás, že nikoho nenutí studovat nějaké náboženství, všichni chodí do školy běžně oblečení, a kromě pár křížků na chodbách, byste ani nepoznali, že se jedná o katolickou školu. Jediné, jak to poznáte při studiu bude v momentě, kdy vám budou pravidelně chodit emaily, které vás budou zvat na bohoslužby atd., nicméně ničeho takového se rozhodně nemusíte účastnit.

Škola má několik budov rozestých v centru města i mimo něj. Hodně záleží, jakou fakultu studujete. Seznam všech budov a kde je najít je k dispozici na stránkách školy v sekci I am an International a poté Exchange student. Tam se dozvíte např. kdo je váš zahraniční koordinátor, kde se nachází budovy, rozpis akademického roku atd.

Webové stránky školy: <https://www.ucv.es/>

Co se týče pedagogické fakulty neboli Pre-primary and Primary Education, záleží, jaké předměty si pro studium zvolíte. Angličtina se vyučuje na kampusu Sagrado Corazón (Godella), španělština v centru města na jedné z budov Santa Úrsula, psychologie na Padre Jofré (Burjassot). Na stránkách školy jsou uvedeny i jednotlivé dopravní prostředky, které vás dovezou na ten který kampus. Na začátku je to trochu matoucí, ale jakmile si v tom najdete systém, jde to samo.

Já jakožto studentka Pre-primary and Primary Education jsem dojížděla na všechny výše zmíněné budovy. Je třeba, abyste měli v LA zapsané předměty za minimálně 20 kreditů. Kreditové ohodnocení ve Španělsku bylo jiné než u nás na UHK, každý předmět byl za 6 kreditů, takže stačilo mít zapsané 4 předměty. Já jsem chtěla mít rezervu, kdyby nějaký

předmět nevyšel, takže jsem si jich zapsala 5: španělštinu pro začátečníky (tedy úroveň A1), Psychology of groups, Teaching ESL and children's literature, English grammar morpho-syntax a English phonetics and phonology.

Všechny tyto předměty se vyučovaly v angličtině, jen španělština začínala být postupem času stále více vyučována španělsky. Všechny předměty jsem měla dvakrát týdně hodinu a půl až dvě hodiny. Jediný den, kdy jsem nechodila do školy byl pátek. Bylo možné si na něj zapsat praxe, které jsem neplnila, takže k nim bohužel nemůžu nic říct.

Co ale říct můžu je fakt, že všichni učitelé byli velice milí a vstřícní. Měli jsme krásné vztahy i na osobní rovině, a i když zkoušky rozhodně nebyly zadarmo, věděla jsem, že to spolu dáme nějak dohromady. Většina zkoušek byla v písemné i ústní podobě.

V angličtinách se plnily i průběžné úkoly během semestru, hodně jsme pracovali ve dvojicích nebo ve skupinách.

Důležité je zmínit, že jsme byli jako Erasmus studenti všichni zařazeni do španělské třídy, tedy mezi normální studenty a neučili jsme se zvlášť jako to může být na jiných školách (kromě hodin španělštiny). Se studenty z dalších zemí jsme díky tomu mohli navázat přátelské vztahy, jelikož jsme se potkávali v hodinách každý den. Se španělskými studenty jsme se moc nespřátelili. Myslím, že z nás měli trochu strach, především kvůli jazykové bariéře. Španělé mají silný přízvuk a jejich angličtina není tak dobrá jako angličtina nás z jiných zemí, a právě díky tomu se nám trochu vyhýbali. Nicméně si myslím, že by bylo určitě fajn, kdybyste se s nimi pokusili navázat kontakt. Sice jsou hodně hluční, ale jinak ochotní pomoci a poradit.

Celková atmosféra školy je moc příjemná, budovy jsou hezké a moderní. Jediný problém je ta jazyková bariéra (paní na recepci nebo i někteří učitelé vám nebudou vůbec rozumět), ale vždy se dá domluvit přes překladač a pomocí všemožných gest.

Pokud také studujete učitelství pro 1. stupeň a chystáte se vyjet ve druhém ročníku, na kampusu, kde se učí angličtiny je možné se dostat i do místnosti s klavírem, od které vám půjčí klíč, takže můžete trénovat na zápočet nebo na přehrávky. Stačí se jen zeptat nebo napsat email vašemu koordinátorovi.

Škola má pod sebou také organizaci Buddy family, do které se můžete přihlásit ještě před příjezdem do Valencie. Podle dotazníku o vašich zájmech vás poté rozdělí do skupin (budete mít i skupinu na WhatsAppu) a jednoho svého španělského studenta, který vám bude do skupiny dávat vědět o různých akcích, které organizace pořádá, většina z nich je zdarma.

První takovou akcí je International dinner neboli Mezinárodní večeře, která se koná ještě před zahájením školního roku. Každý student by sebou měl přinést nějaké jídlo, které je typické pro jeho zemi a zároveň může ochutnat pokrmy jiných zemí. Je to příjemná akce, která trochu prolomí ledy, a ještě se zdarma najíte.

Druhým dnem, kterého už se musíte účastnit, je schůzka pro všechny nové studenty. Tam dostanete malý dáreček, představí se vám vedení školy a pomocí prezentace vám vysvětlí, jak bude školní rok vypadat a co vše vás čeká. Také se tam představí jednotliví koordinátoři, ke kterým si poté půjdete sestavit váš rozvrh. Je také možné ještě měnit nebo upravovat předměty tak, aby vám to sedělo do rozvrhu, jen je třeba to následně upravit i ve Stagu.

Hodiny a dny, kdy se předměty vyučují jsou více méně dané, nesestavujete si rozvrh nikde online jako to máme na UHK. Zkrátka dostanete kus papíru. Poté vám také přijde email s návodem, jak si zařídit školní email (Outlook jako máme na univerzitě tady) a jak se přihlásit na UCV net, který má totožné prostředí jako náš Moodle. Vidíte tam všechny kurzy, jsou tam materiály a učitelé tam píšou různé zprávy.

Zařídit tyto dva úkoly je velice důležité, a ne úplně jednoduché. Párkrát jsem měla s platformou problémy, že jsem se nemohla přihlásit a podobně. Ale člověk zkrátka kliká na všechno možné, zkouší to z různých zařízení, a nakonec se mi vždy nějak povedlo se přihlásit zpátky. Čtěte pozorně návod a neuspěchejte to.

Co se nějakých financí týká, jediné učebnice navíc, které budete potřebovat v případě, že si zapíšete stejné předměty jako já, je učebnice španělštiny. Stačí jedna do dvojice a lze jí koupit v knihkupectví. Myslím, že stála 25 €. Poté ji můžete prodat nebo darovat někomu dalšímu. Druhou učebnicí, kterou budete potřebovat, je učebnice Destination B2 Grammar and Vocabulary na hodiny anglické gramatiky. Tuto učebnici lze ale najít ke stažení zdarma i online. Všechny ostatní materiály jsou na jejich platformě nebo je budete získávat v průběhu semestru v hodinách.

Co se knihovny týká, určitě na nějaké budově nějaká je, ale ani jednou jsem v žádné nebyla a upřímně jsem jí ani nepotřebovala. Učení na pláži, v parku nebo na balkóně bylo příjemnější.

Zkoušky

Navážu ještě na školní téma a povím vám něco o zkouškách. Jak už jsem několikrát zmínila, velmi záleží, jaký obor studujete. Já budu vycházet z toho, co jsem sama zažila.

Zkoušky na UCV mi začaly 9. prosince a skončily 9. ledna. Samozřejmě se počítá s tím, že zahraniční studenti poletí na Vánoce domů, takže se učitelé snaží to uzpůsobit tak, abyste mohli co nejdříve odletět. Já jsem domů neletěla, ale moje české i zahraniční spolužačky odlétaly většinou 17. nebo 18. prosince a po Vánocích se opět vrátily.

Někdo už v lednu zkoušky nemá žádné, tím pádem máte skoro měsíc volno na cestování. Někdo zkoušky ještě má, stejně jako já psychologii 6. ledna. I tak máte ale většinou dostatek času si posledních pár týdnů užít naplno a procestovat co jde.

Co se samotných zkoušek týká, nebyly zadarmo. Neučila jsem se tolik, jako se na některé zkoušky učím tady, ale rozhodně to nešlo bez přípravy. Obávala jsem se zkoušky ze španělštiny, která měla stejné části jako zkoušky z angličtiny, tak jak jsme na to z Česka zvyklí. Tedy esej, test, poslech a ústní část. Samozřejmě vše je uzpůsobeno vaší úrovni a dá se to zvládnout. Pokud budete mít na výběr, doporučuji si jako učitele vzít Pabla. Je zábavný, hráli jsme různé hry a na konci semestru jsme se šli podívat do krásného kostela.

Anglická gramatika se skládá z aktivní účasti v hodinách, role playe na dané téma a závěrečného gramatického testu.

Dětská literatura je především o diskuzi na různá témata a pohádky. Poté jsme museli vytvořit projekt jednotlivě i ve skupině. Ve skupině jsme dostali role různých učitelů (předem jsme nevěděli, kdo bude kdo) a museli jsme na daná témata vést rozhovor a vypořádat se s nějakým problémem (např. děti málo čtou, jak zlepšit jejich vztah ke čtení). Individuální projekt se vytvářel na speciálním webu, kde jsme měli na libovolné téma vytvořit v podstatě takovou prezentaci s různými úkoly pro děti.

Těžkým ale za mě velice užitečným předmětem byla anglická fonetika a fonologie. Měli jsme za učitele Paula, který je rodilý Angličan, ale už roky žije se svou španělskou manželkou ve Valencii. Byl naprosto skvělý. Hodiny s ním mě nesmírně bavily, a i když látka nebyla jednoduchá, do života je to velice přínosný předmět nejen pro učitele. V průběhu semestru jsme plnili různé úkoly, většinu času jsme mluvili (o to také ve fonetice jde). Museli jsme sepsat svůj vlastní příběh a použít určitá slova, která jsme dostali zadaná předem. Poté jsme měli ústní část, kde jsme museli správně přečíst pohádku, kterou jsme trénovali a několik vybraných slov z listu o 200 slovech s fonetickým přepisem. Také jsme museli napsat písemný test, který ověřil naše znalosti fonetické abecedy a mnoho dalšího.

Posledním a pro mě nejtěžším předmětem byla Psychologie skupin. Psychologie je náročná už sama o sobě v našem domácím jazyce a v angličtině to pro mě bylo velice těžké. Byla jsem ztracená většinu semestru. Průběžně jsme rozebírali vědecké práce a grafy, ze kterých jsme následně psali testíky přes španělský Moodle. Na konci jsme pak psali test ze všech probraných takzvaných scientific papers. Tento předmět už bych si znovu nezapsala. Pan učitel Samuel byl sice moc fajn, ale častokrát jsem mu špatně rozuměla a grafy a odborné termíny v angličtině pro mě byly hodně těžké. Nicméně koho psychologie zajímá a už se v ní trochu vyzná, bude mít tento předmět rád.

A to je z mých zkoušek vše. Víím, že to vypadá děsivě takto sepsané pod sebou, ale není to tak strašné. Spoustu věcí trénujete celý semestr a pak se objeví i v testu. Navíc jsou

zkoušky rozložené, je i více termínů (i když ne mnoho). Na termíny se nikam nezapisujete, učitel vám většinou vždy řekne nebo napíše emailem, jaký den v kolik hodin máte na kterou zkoušku dorazit. Jedinou velkou nevýhodou je fakt, že na všechny zkoušky máte jeden pokus. Zkrátka to musí vyjít hned, jelikož další termíny bývají v době, kdy už budete zase zpátky doma dohánět naše zkouškové. Proto je třeba přípravu nepodcenit. Nicméně jak už jsem říkala, učitelé jsou přívětiví a hlavní je snaha a docházka (někdy dost přísná) během celého semestru. Všichni dobře vědí, že budete odjíždět a nemají důvod vám nějakou zkoušku nedat. Hlavně jde jen o to získat dostatečný počet kreditů, proto doporučuji zapsat si o předmět navíc, než je nutné minimum.

Organizace aneb do čeho se vyplatí zapojit

Jak už jsem zmínila výše, první organizaci, kterou vám doporučím je Buddy family. Je to organizace, kterou vedou studenti a učitelé ze školy, většina akcí je zdarma nebo za malý poplatek, potkáte na nich další studenty a je to fajn výplň volného času. Jen četnost akcí není tak velká a jedná se pouze o program na např. jedno odpoledne. Tato organizace nepořádá žádné delší výlety.

Já jsem byla na International welcome dinner, Coffee tandems kde se hrály stolní hry a na Skating and sparkles což bylo společné bruslení v centru města (poplatek byl 3 € za půjčení bruslí) a na takovém vánočním vyrábění, kde byl i foto koutek a různé vánoční dekorace. Pokud chcete a můžete, akce od Buddy family moc doporučuji.

Další organizací, kterou jsem byla součástí, bylo ESN. Tuto organizaci máme i my na UHK a další univerzity po celém světě. Zaplatíte 15 € poplatek, za který dostanete kartičku, kam si napíšete své jméno a nalepíte fotku. Dostanete i plátěnou tašku s drobnými dárky. Od ESN jsem se moc akcí neúčastnila, ale pořádali např. lekci tance, vaření paelly nebo surfovací lekce. S kartičkou od ESN máte různé výhody jako např. zavazadlo zdarma u Ryanair, nicméně si nemyslím, že být součástí této organizace je nutné.

Co ale musím vypíchnout je soukromá organizace HappyErasmus, která pořádá každý týden výlety, párty a další aktivity. Stačí si na jejich webu vytvořit registraci a pak si můžete prohlížet veškerou nabídku výletů. Pokud jste rychlí a koupíte si výlet do určitého data, máte ho levnější. Můžete si založit i placený prémiový účet, který má výlety ještě levnější. A pak už jen záleží, do čeho chcete dát finance a kam se chcete podívat. Moje konkrétní výlety zmíním až v sekci určené výletům, ale zde vám dám tip především na párty. Každý den je v nějakém klubu párty, jejichž témata se i opakují. Vstup na párty je

zdarma, respektive na stránkách HappyErasmu si koupíte vstupenku za 1 € a můžete vyrazit. V organizaci pracuje i Češka a Slovák, kteří ve Valencii žijí, takže není problém jim napsat a zeptat se na cokoliv budete potřebovat. Tuto organizaci můžu stoprocentně doporučit. Na výlety zajistí dopravu, vše je na čas, pokud jedete na nějaký delší výlet nebo do nějakého města, dostanete i spoustu tipů, kam se jít podívat, kde se najíst atd.

Konkurenční společností je organizace Erasmuslife. U této společnosti si musíte dojít pro členskou kartičku na pobočku. Obě organizace pořádají v podstatě úplně stejné výlety za stejné ceny, takže klidně můžete vyzkoušet obě a vybrat si, která vám bude vyhovovat více. Mě se od začátku líbilo u HappyErasmu, takže jsem na žádný výlet s druhou organizací nejela. Vyzkoušejte a uvidíte.

Výlety aneb co rozhodně stojí za návštěvu

V této sekci bych ráda zmínila několik výletů, na kterých jsem byla a které rozhodně doporučuji si také vybrat, pokud budete chtít trochu více cestovat po Španělsku. Začnu výlety, které jsem měla zařízené přes organizaci HappyErasmus, o které jsem se již zmínila, a poté přidám i nějaké, které jsem plánovala na vlastní pěst.

Hned první týden našeho pobytu jsme o víkendu s mou kamarádkou a spolubydlící v jedné osobě vyrazily na náš úplně první výlet s organizací do Alicante. Alicante je pobřežní město vzdálené asi 2 hodiny jízdy autem od Valencie. Je to menší město s hradem tyčícím se na skále nad městem a velkou veřejnou pláží. Na půli cesty je ještě zastávka u Pink Lake of Torrevieja, což je vulkánové jezero, které má růžovou barvu kvůli vysoké koncentraci soli a dalších látek a bakterií. Je zakázáno se v něm koupat, ale přesto je možné, že v něm někoho plavat uvidíte. Růžová barva ale nemusí být nijak výrazná, záleží na období, dešti atd. Nicméně je zajímavé ho vidět. Pak už jsme přejeli do města, kde je nejprve dobrovolná procházka s průvodkyní a poté volný čas na koupání nebo objevování města. Je to jeden z prvních nabízených výletů zimního semestru vůbec, a i když bych ho nezařadila ke špičce, byl to příjemně strávený den.

Naším druhým výletem byl hike na místě zvaném Chulilla. Jedná se o takový národní park se stejnojmennou vesničkou. Cílem tohoto výletu je především ho přežít. Ze začátku se jde převážně z kopce a přes visuté mosty, ale terén mezi skalami se často měnil. Výhledy byly celou dobu krásné. Většinu času se jde na dně kaňonu, ale také se stoupá nad něj až do vesničky. Je to celodenní výlet, na kterém se pořádně zapotíte a ujdete cca 18 kilometrů. Je to něco úplně jiného, než běžně ve Španělsku vidíte. Dostanete se do hor a místy si budete připadat jako v nějakém americkém národním parku.

Hned další den po tomto náročném výletu jsme vyrazili na neméně náročný. Tentokrát do města Calpe, nad kterým se tyčí obrovská skála, ze které máte celé město i moře jako na dlani. Také je tu rezervace, kde volně žijí plameňáci. Jsou však velice plaší. Město je u moře, je tam i moderní barevná čtvrť, která vypadá jako ze seriálu Squid game. V moři se nám dokonce povedlo vidět několik barevných rybiček. Nicméně samotná skála je velkou výzvou. Zhruba do poloviny trasy se jde po vyšlapané cestičce kolem zábradlí, od poloviny se ale ocitnete na v podstatě holé skále, kde si musíte dávat dobrý pozor, aby vám nepodjela noha. Není to zrovna bezpečná stezka, takže určitě musíte mít pevnou obuv, ale dá se to zvládnout, i když si občas budete připadat jako horolezec bez jištění, ale ten výhled nahoře za tu cestu rozhodně stojí.

Tím největším výletem, kterého jsem od organizace HappyErasmus byla součástí, byl pětidenní výlet po Andalusii. Je to poměrně drahý výlet, jelikož je na několik dní, ale nasbíráte díky němu skvělé zážitky a uvidíte rovnou 4 města, která by jinak nebyla tak lehce dostupná (pokud byste je nechtěli navštívit letecky). Andalusie je oblast na jihu Španělska a tento výlet zahrnuje návštěvu měst Cordoba, Sevilla, Malaga a Granada. Všechna tato 4 města jsou krásná, je zde hodně arabské architektury a je to zase úplně jiné Španělsko. Celou cestu se jede autobusem, přespává se v hostelech, které jsou čisté a dobře vybavené. V Seville a v Malaze jsme měli i anglického průvodce. Itinerář je opravdu nabitý. Vždy v daném městě dostanete odkaz na mapu, kde jsou vyznačena ta nejzajímavější místa, člen organizace, který s vámi jede vám také pošle různé tipy na tapasy, bary, památky zkrátka vše, co vás zajímá. V ceně je i návštěva několika party, kam se nedostane každý. Jediné, co si musíte připlatit jsou návštěvy památek na místě, pokud je chcete navštívit. Podívejte se na to dopředu a zaplaťte si je online ještě před odjezdem, jelikož památky jako Real Alcazar de Sevilla nebo Alhambra bývají úplně vyprodané. Nicméně si nemyslím, že musíte navštívit všechno. Já jsem například vstup do Alhambry již zakoupit nestihla a ve finále to vůbec nevadilo. Je tam i velká část, která je zdarma a přijdete jen o zahrady. Naopak co určitě doporučuji navštívit je Real Alcazar v Seville, což jsou krásné velké zahrady s volně se pohybujícími pávy. Celý výlet je krásný, potkáte nové přátele, vyzkoušíte si jaké to je spát v hostelu s první noc cizími lidmi, ale poté už kamarády a zažijete zkrátka spoustu zábavy.

Na předvánoční výlet jsme jeli do dvou vesniček, Teruel a Albarracin. Albarracin je vesnička jako ze středověké pohádky se starými domečky a zříceninou, Teruel je více obyčejné malé městečko. Tohle byl jediný výlet, kde jsem se trochu nudila. Albarracin za návštěvu rozhodně stojí, ale v Teruelu nic moc není a výlet byl podle mě zbytečně dlouhý na to, o jak malé město se jednalo. Nicméně vánoční výzdoba mu dávala hezkou atmosféru. Na tento výlet už bych asi znovu nejela a zkusila třeba vánoční Madrid, ale každý si najde to své.

To jsou všechny výlety, které jsem absolvovala s agenturou, teď se podíváme, kam se můžete podívat i sami na vlastní pěst.

Hned dvakrát jsem byla ve městě Xativa, které je asi hodinu vlakem od Valencie a jede tam přímý spoj několikrát denně. Je to město mezi poli, tedy bez moře, s listnatými stromy místo palem. Nad městem je obrovský hrad, který určitě stojí za návštěvu a v centru je v zimě největší betlém v celém Španělsku. Je to levný a dostupný výlet na pár hodin, ale určitě bych mu dala šanci.

Co se týká větších výletů, začnu nejprve tím, který se mi tolik nelíbil, a to je Madrid. Do Madridu jede rychlovlak asi dvě hodiny. Možná to bylo počasím, možná městem, každopádně Madrid mě tolik nenadchnul. Je to hlavní město, takže už jen z toho důvodu byste ho měli navštívit a věřím, že v hezkém počasí bude hezký. To je obecně takové španělské pravidlo. Všechna španělská města jsou krásná, když je slunný letní den. Madrid má spoustu památek, my jsme navštívily i několik výstav, které byly zadarmo. Nakoupily jsme v Primarku atd. Madrid je za mě ale určitě výlet na den maximálně dva. Můžete ho zkusit navštívit o Vánocích, to mu rozhodně přidá na kouzlu.

Mým oblíbeným výletem je Barcelona, kde jsme strávily s mou spolubydlící 3 skvělé dny. Jely jsme opět na vlastní pěst autobusem asi v šest ráno z nádraží ve Valencii. Cesta do Barcelony trvá zhruba 4 hodiny. Spaly jsme v hostelu, který byl čistý a dobře zařízený přímo v centru. Barcelona je plná památek a když už budete žít půl roku ve Španělsku, tohle město rozhodně nemůžete minout. Doporučuji vyrazit ale až později třeba jako my v listopadu. Počasí je stále krásné, ale turistů už není neúnosně mnoho. Navíc by příští rok (2026) měla být konečně dokončena katedrála La Família a u toho rozhodně chcete být. Celé město je krásné a má tolik památek, že budete mít itinerář narvaný k prasknutí. Myslím si, že kdybychom chtěly mít pohodovější výlet, mohly bychom tam strávit ještě o jeden den navíc. Do Barcelony jsme jely také proto, že tam byla zrovna výstava Mundo Pixar, tedy ztvárnění některých Pixar pohádek, což byl krásný zážitek. Do La Famílie jsme nešly, stačil nám pohled zvenku, ale existují triky, jak se tam dostat i zdarma, pokud se vám chce vstávat v pět ráno na mši. V Barceloně jsem byla už podruhé a rozhodně ne naposledy. Opět upozorňuji, abyste si vstup do památek koupili dopředu. My jsme se takto bohužel nedostaly do vyprodaného parku Guell. Naopak velice opomenutou památkou je nemocnice Sant Pau, kde si vstup můžete koupit na místě. Je to krásný komplex s jedinečnou architekturou. Celou Barcelonu mohu jen vřele doporučit.

Na závěr bych ráda zmínila můj sólo trip. V lednu, když už jsem měla po zkouškách, jsem ještě chtěla cestovat a rozhodla jsem se, že se sama vydám na Mallorcu. Let z Valencie do hlavního města Mallorcy - Palma de Mallorca trvá asi půl hodiny. Je to co by kamenem dohodil. Ubytovala jsem se v hostelu a strávila tři dny na tom nejkrásnějším místě, které jsem si mohla vybrat. První den jsem chodila po památkách v hlavním městě, druhý den jsem si udělala autobusem výlet do městečka Sollér a z něj ještě do přístavu Port de Sollér, kde jsem vylezla na skálu s majákem. Poslední den jsem byla také v Palmě a udělala jsem si výlet do přírody a na hrad nad městem. V lednu není na Mallorce moc turistů, takže je to ideální. Cítila jsem se bezpečně, ničeho jsem se

nebála. Hostel byl klidný a hezký, orientace ve městě nijak složitá. Samozřejmě v lednu se na Mallorce už nedá koupat, ale i bez toho to byl nejlepší výlet celého mého Erasmu a nikdy na něj nezapomenu. Pokud budete mít už po zkouškách a budete ještě chtít cestovat, Mallorcu na několika denní výlet moc moc doporučuji. Samozřejmě nemusíte letět sami, ale vystupovat z komfortní zóny a odjet někam jen sám se sebou může být stejná zábava jako jet s přáteli. Pokud máte tu možnost, využijte váš Erasmus i pro takovéhle nové zkušenosti. Vyberte si bezpečné místo mimo turistickou sezónu a zkuste být pár dní jen sami se sebou. Je to silný a krásný zážitek, na který určitě nezapomenete.

Co když onemocním – lékařská péče

Lékařská péče v zahraničí může být jedním z těch závažnějších problémů, se kterými se můžete na svém výjezdu potkat. Obecně samozřejmě záleží na zemi, kam cestujete. Je dobré si dopředu zjistit, jak funguje zdravotní péče v dané zemi, zda je zdarma či placená, jak můžete využít vaši kartičku zdravotní pojišťovny atd.

Pokud se ale budeme držet Evropy, zdravotní kartička by snad všude měla stačit. A jelikož po vás určitě všude budou chtít mít sjednané pojištění, pojišťovna by vám v případě nějakých ošetření měla peníze proplatit. Vše je ale lepší si zjistit předem.

Já jsem se zajímala jen o to, zda potřebuju do Španělska nějaké očkování. Na to se určitě zeptejte vašeho lékaře a nechte si zkontrolovat, zda máte všechna očkování platná. Pak už záleží na destinaci i na konkrétní univerzitě.

Vzhledem k tomu, že UCV je soukromá škola, má svou vlastní kliniku pro studenty, což bylo skvělé. Během uvítacího dne nám sice bylo doporučeno se někam zaregistrovat a najít si obecného lékaře, ale to se týkalo spíš amerických studentů, kteří bydleli u rodin. Já jsem nic takového neudělala. Zkrátka jsem tak trochu doufala, že lékaře nebudu vůbec potřebovat. Nicméně jednou jsme s kamarádkou na naší školní kliniku šly. Proběhlo vyšetření, dostala recept do lékárny a vše sama zaplatila, ale schovala si potvrzení a účtenky. Později jí pojišťovna vytvořila pojistnou událost a vše proplatila. Předem ale zavolala do své pojišťovny, aby nás když tak poslali na jinou kliniku, ale byla nám doporučena naše školní. Takže bych asi postupovala stejně. Pokud se vám něco stane, zavolejte nejprve do své pojišťovny a zeptejte se, kam máte zajít k lékaři v dané destinaci a zda vám to proplatí. Záleží na pojišťovně. Některé pojišťovny mohou mít ve městě partnerské nemocnice a pošlou vás tam. V tom případě by tam o vás již měli předem vědět a vše by platila rovnou pojišťovna. Při nejhorším budete muset lékařskou péči zaplatit ze svého, ale rozhodně je to lepší než nejít k lékaři vůbec. Nepodceňujte nemoci v zahraničí.

Já jsem díky bohu až na jedno krátké nachlazení byla celý semestr zdravá, ale určitě si sebou vezměte běžné léky z Česka, protože nikdy nevíte, co vám dají v místní lékárně.

Španělská kultura

Španělská kultura je velice bohatá a vše, co vás bude zajímat, najdete na Wikipedii, takže se tady nebudu nijak extra rozepisovat a dávat přednášky z dějepisu. Chtěla bych jen podotknout, že každá kultura je jiná, a i když Španělsko je stále Evropa a není to tak daleko, lidé tam žijí jinak. Kromě Španělů během vašeho pobytu potkáte i spoustu jiných národností, a proto je dobré být otevření novým kulturám, zajímat se a neshazovat je. Naše ponožky v sandálech a suchý humor taky nejsou pro každého.

Španělé mají rádi pomalejší styl života. Chodí později, tolik se s věcmi nestresují, dávají si polední siestu a jejich noční život začíná ve tři ráno, kdy všichni ostatní už odcházejí. Jsou velkorysí a usměvaví, ale také umí vyřvávat pod okny do tří hodin do rána. Neradi komunikují v angličtině, a to nejen starší generace, ale často i mladí lidé. Buďte proto připravení, že troška španělštiny v obchodě se vám bude hodit. Valencie má navíc svoje vlastní nářečí, takže jejich španělština je jiná než ta běžná. Proto se určitě potkáte s tím, že jedna ulice může mít dva různé názvy, a proto vám jí Google mapy nenajdou. Španělsky je totiž ulice calle, ale valencijsky carrer. Sami poznáte, jak krásný život ve Španělsku je. Naučí vás trochu zpomalit, být trpělivější a nestresovat se tolik s něčím, co za to nestojí.

Španělsko je kromě zemí se skvělými plážemi jako dělaná i pro milovníky sea food, což já vůbec nejsem, ale určitě nemůžete z Valencie odjet, aniž byste ochutnali paellu, která pochází přímo z Valencie. Najdete tu i výborné churros a sangriu. Zkrátka poznávejte místní kulturu všemi smysly a buďte respektující k ostatním kulturám, i když vám třeba zrovna nejsou sympatické.

Volný čas

Pokud jste si přečetli kapitolu o UCV, tak se vám možná může zdát, že volného času kvůli škole moc nezůstane. S tím si ale dovolím nesouhlasit. Samozřejmě záleží, na co jste zvyklí z domova a kolik volného času vyžadujete. Ale pořád je Erasmus tak trochu jedna

velká dlouhá dovolená. Samozřejmě musíte chodit do školy a trochu se snažit. Já jsem poměrně velký stresář, ale škola ve Španělsku mě rozhodně nestresovala ani z poloviny tak, jako jsem ve stresu tady v běžném semestru/zkouškovém. (Sluníčko a moře na to má rozhodně vliv). Volného času máte ale pořád dost. O víkendech můžete jezdit na výlety, ať už sami nebo s agenturou, chodit na párty, být na pláži. Valencie je město, kde to neustále žije a kde je neustále co objevovat. Nové čtvrti, obchůdky, parky. Nudit se tu určitě nebudete. A pokud si najdete partu přátel, můžete trávit volný čas spolu. Možnost je opravdu mnoho od bowlingu, přes piknik až po sledování západů slunce na kopci v parku. Nasedněte ve volném čase v bytě/na koleji a vyrazte mezi lidi. Najděte si rutinu v novém domově, ale zároveň vystupujte z vaší komfortní zóny. Běžte na nějakou akci sami bez kamarádů a poznejte nové zajímavé lidi. Stojí to za to.

Co je třeba zařídit před návratem domů – dokumenty

Opět se navracíme k papírování. Pokud čtete tuto závěrečnou část, váš Erasmus se pravděpodobně blíží ke konci. Je mi to moc líto, taky jsem si touto fází prošla. Bohužel jsou na řadě opět důležité dokumenty, se kterými se musíte poprat.

Tyto dokumenty opět dostanete do emailu od vaší české koordinátorky stejně jako na začátku Erasmu. Těch dokumentů už není tolik, ale je stejně důležité jim věnovat pozornost.

Od UCV dostanete email s odkazem na link, kde vyplníte dotazník o vašem pobytu. To vám nezabere víc než pár minut. Z Česka vám přijde email s dokumentem, který se jmenuje Transcript of records. To je velmi důležitý dokument, který vám zahraniční škola musí vyplnit a poslat vaší škole. V tomto dokumentu je výpis vašich předmětů a jejich úspěšné absolvování. Díky tomu po návratu dostanete dané kredity do vašeho českého systému. My jsme tento dokument naší španělské koordinátorce posílali emailem a ona ho poté emailem poslala přímo české koordinátorce, takže víc jsme se o něj nemuseli starat.

Dalším důležitým dokumentem je Confirmation of study period. To je velice důležitý dokument z hlediska vaší finanční podpory, kterou vám škola během pobytu poskytla. Data v tomto dokumentu musí sedět s daty v Účastnické smlouvě. Pokud by tomu tak nebylo (tedy pokud byste z Erasmu odjeli dříve), museli byste část peněz vrátit. Tento dokument by vám měla potvrdit zahraniční koordinátorka ideálně v den vašeho odjezdu nebo den před odjezdem (s razítkem dalšího dne). Proto si i zpáteční cestu naplánujte tak, abyste odjeli minimálně v den, kdy váš semestr oficiálně končí. Pokud si pobyt o pár dní prodloužíte, nic se nestane. Jen musíte mít správně podepsané a orazítkované

dokumenty. Toto potvrzení poté musíte v originálu předat české koordinátorce, takže je lepší ho mít podepsané vytištěné, ne elektronicky.

Poslední, co se po vás bude po ukončení vašeho zahraničního pobytu chtít, je vyplnění dvou dotazníků. Jeden vám pošle na email přímo Erasmus+. To je dotazník v angličtině, který je hodně podrobný a je za účelem zjištění, jaký byl váš pobyt. Na jeho vyplnění máte 1-2 týdny, takže to neodkládejte. A poté český dotazník od UHK, kde se můžete rozepsat dle libosti a sdělit své dojmy z pobytu. Tento dotazník může být následně vyvěšen na stránkách školy, aby se ostatní studenti mohli inspirovat a přechíst si vaši zkušenost s danou destinací.

(Pokud chcete zkrácenou verzi mého povídání jen s hlavními informacemi, najdete ho tam taky).

A to je z dokumentů vše. Doufám, že jsem na nic nezapomněla, ale i kdyby ano, vše se dozvíte od vašich českých/zahranických koordinátorů. Držím vám palce, ať jsou všechny vaše dokumenty v pořádku. Občas to chce pevné nervy.

Ostatní – finance, užitečné odkazy

Část, která mnohé z vás bude zajímat nejvíce, jsou finance a to, jak je tahle půlroční sranda vlastně drahá. Co já jsem dělala a co doporučuji i vám, je vést si měsíční záznamy o vašich financích, ať víte, jak na tom jste.

Nejdražší měsíc bude rozhodně první měsíc vašeho výjezdu a pár měsíců před samotným výjezdem, jelikož v tomto období je třeba zařídit ty nejdražší položky. První položkou je ubytování, o kterém už jsme se v jedné kapitole bavili detailněji. Bude to nejdražší položka a váš největší měsíční výdaj, proto vybírejte s rozvahou. Mé ubytování, stálo se vším všudy 300 € měsíčně. Před začátkem výjezdu budete muset pravděpodobně kromě prvního nájmu zaplatit i kauci a něco sežere zprostředkovatelská stránka na ubytování. Kauze se vám ale na konci vrátí, takže toho se nemusíte bát. I tak je to ale dost peněz, které musíte najednou vydat.

Další položkou jsou letenky. Mě letenky stály celkem 6700Kč (cesta do Valencie v září a cesta do Prahy v lednu s dvěma příručními zavazadly a jedním odbaveným zavazadlem).

Jelikož jsem si pravidelně vařila a nestravovala se v restauracích, jídlo mě měsíčně vyšlo cca také na 300€. Co se školních potřeb týká, kupovaly jsme jednu učebnici za 25€, kterou jsme měly napůl.

Další už volitelnou záležitostí jsou výlety a volný čas. Jeden výlet s HappyErasmem stál 15-35€, záleží na druhu výletu. Většina party je ve Valencii „zadarmo“ (za 1€ na stránkách HappyErasmu). Tyto volnočasové aktivity mě mohly stát cca 50-60€ každý měsíc.

Stipendium do Španělska je 600€ na měsíc, tudíž mi vystačilo na ubytování a jídlo. Od rodičů jsem dostávala stejné kapesné jako v Česku, to mi vystačilo na výlety. Některé jsem si platila i sama z našetřených peněz.

Nejlevnější měsíc je naopak ten poslední, kdy odjíždíte. Pokud jedete na zimní semestr, dostanete najednou stipendium září-prosinec a leden poté samostatně, takže najednou máte víc peněz. Já jsem si několik tisíc přivezla zpět domů, což by pokrylo letenky a pojištění, a ještě by mi dost zbylo.

Samozřejmě velmi záleží, jaký máte životní styl, do jaké země jedete a za co utrácíte. Jde zažít skvělý Erasmus a neutratit desetitisíce, ale může to být i velice drahá záležitost. To si musíte předem nastavit sami. Proto opravdu doporučuji vést si nějakou tabulku nebo zápisník na vaše výdaje a každý měsíc si sepsat, co jste utratili. Na konci pobytu pak budete vědět, kolik vás to celé stálo a kolik z toho pokrylo stipendium. Mě stipendium vystačilo do cca 75 %, což si myslím, že je skvělé. Erasmus rozhodně nemusí být ta „nejdražší dovolená vašeho života“.

Odkazy

Níže vám dám všechny odkazy, které považuji za podstatné a které vám snad ulehčí život ve Valencii.

Stránky školy: <https://www.ucv.es/future-student>

Stránky metra pro zřízení MHD zdarma: <https://www.metrovalencia.es/>

Stránky společnosti, přes kterou jsem měla ubytování s odkazem přímo na mé ubytování: <https://www.spotahome.com/valencia/for-rent:rooms/959027>

Stránky HappyErasmu: <https://www.erasmusvalencia.com/>

Užitečné Instagramy: https://www.instagram.com/visit_valencia/

<https://www.instagram.com/happyerasmusvalencia/>

<https://www.instagram.com/erasmuslifevalencia/>

https://www.instagram.com/valencia_travel/

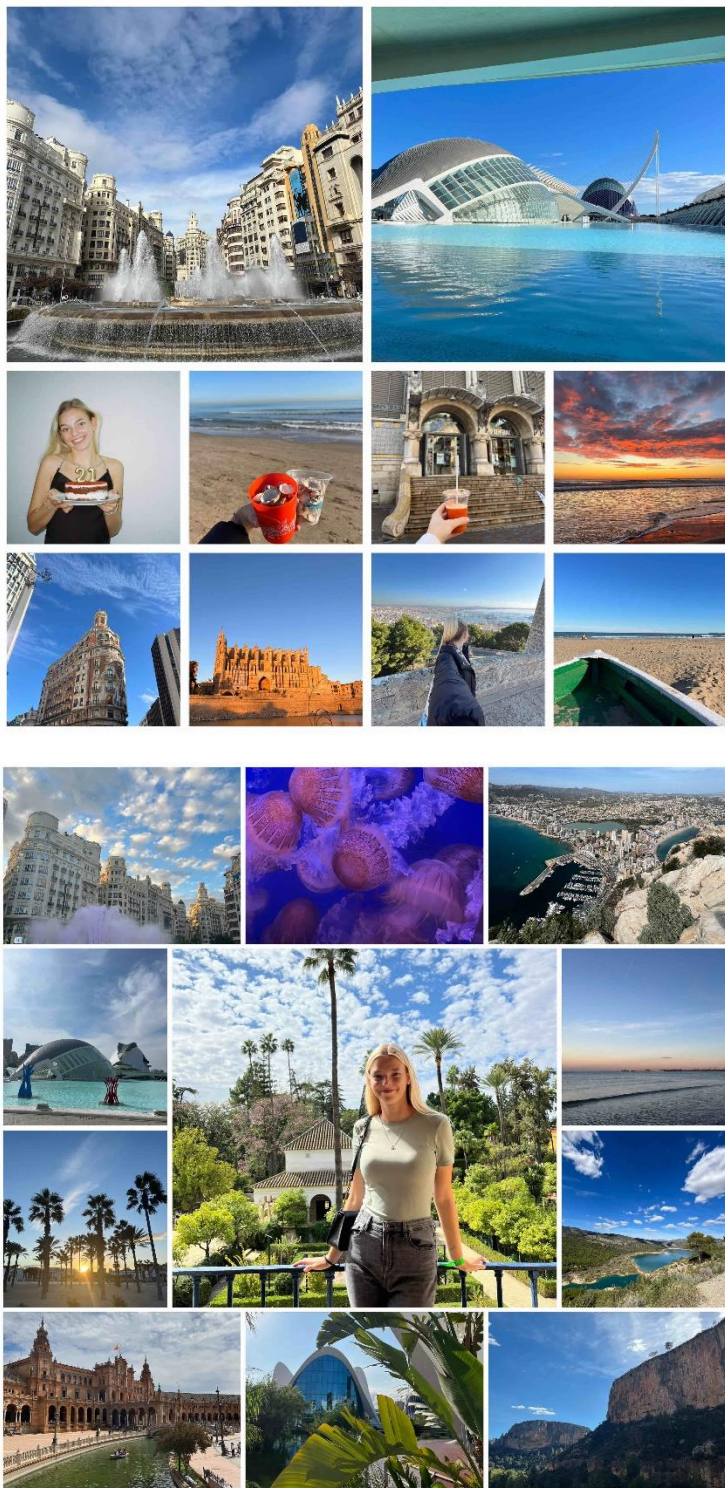
<https://www.instagram.com/esn.ucv/>

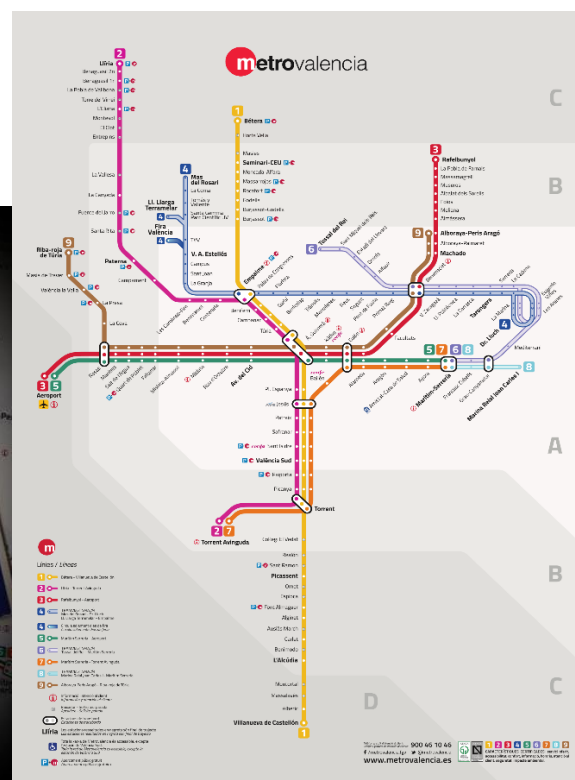
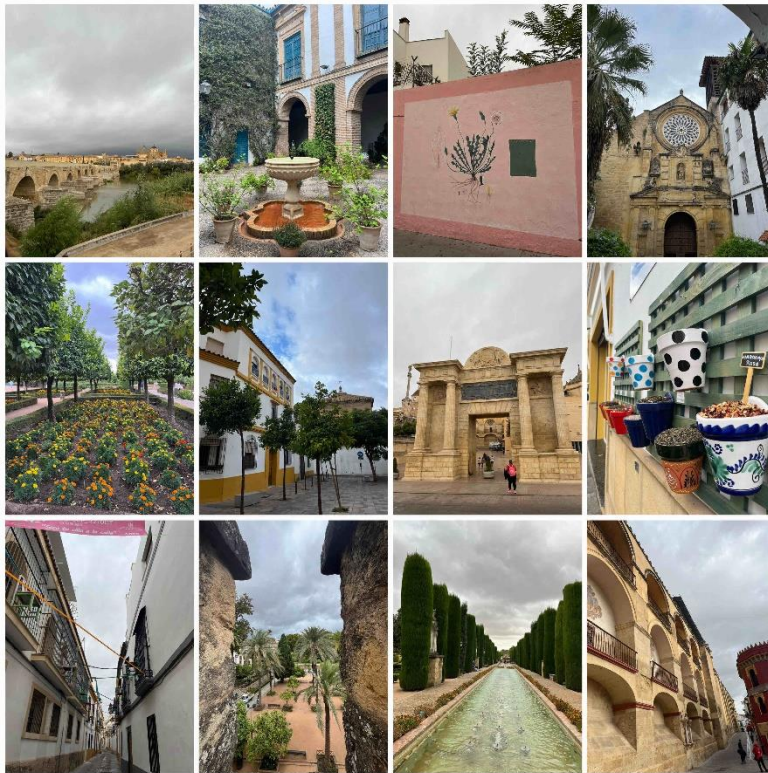
https://www.instagram.com/ucv_ori/

Můj Instagram, pro veškeré další dotazy: https://www.instagram.com/pavla_fritzenova/

Fotky

Abych vám blíže ukázala, jak takový Erasmus ve Valencii může vypadat, nechám vám tu pár mých vzpomínek, včetně fotek kartičky na metro a plánu metra, kdybyste ho potřebovali.

Poděkování

Na závěr, bych chtěla poděkovat za tuto skvělou příležitost na Erasmus do Valencie vyjet. Byl to neskutečný zážitek na celý život. A chtěla bych poděkovat všem, kteří to zvládli a počkali na mě doma i těm z vás, co jste si našli čas a přečetli si mého průvodce. Moc doufám, že váš Erasmus bude stejně skvělý jako ten můj, ať už ho zažijete kdekoliv.

Pája